

ELŐSZÓ A MAGYAR KIADÁSHOZ

Szent István magyar király a mennyország keresztény remény-ségében élt és halt meg. A szegények iránti odaadását nem a természetes jótékony-ság motiválta, hanem a szeretet által életetett természetfölötti hit és az országba vetett remény, mely „*a világ kezdetétől készítettett*” azoknak, akik Krisztust szolgálják az éhezőkben és betegekben, a mezítelenekben és foglyokban (vö. Mt 25,34). Életrajzírója szerint „*ideigtartó vigasztalást*” kínált „*a szűkölködő Krisztusnak tagjaiban, hogy eljusson a mennyei élet gyönyörűségtől túlaradó házába és kiérdemelje az örökkévaló boldogságot*” (*Acta sanctorum* 40, Sep. 1, 568F).

Kedves magyar olvasók, nemes hazátok és drága Angliám szentjei éppen azért cselekedtek nagy jót a földön, mert lelki szemeiket a Legfőbb Jóra, vagyis Istenre irányították, s a vele és szentjeivel való örök életre. A hit fényében az evilági életet a maga megfelelő arányaiban látták, és így okosan és igazságosan, lelkierővel és mértékletesen használták föl mulandó javait. „*Először Isten országát és az ő igazságosságát*” keresték, bízva abban, hogy saját és népük földi szükségletei beteljesülnek Isten Gondviselése által (vö. Mt 6,33). A Szeplőtelen és mindenkor Szűz Istenanya, *Magna Domina Hungarorum* és Szent István, az apostoli buzgósággal teli király közbenjárására imádkozzatok mindannyiunkért, hogy helyesen ítélve meg a földi dolgokat, mindvégig kitartsunk a hitben, reményben és szeretetben, és így kiérdemeljük velük együtt a mennyország édes és áldott hazájának örömét!

Oxford, 2023

J. S.